

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 1353/2023
04.05.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Радославе Мађаров и Зорице Булајић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Марија Малиновић адвокат из ..., против тужене Установе студентског стандарда - Студентски центар са седиштем у Новом Саду, чији је пуномоћник Гордана Ковачевић адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 5129/22 од 14.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 04.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 5129/22 од 14.12.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 5129/22 од 14.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 2036/2021 од 06.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужиља тражила да се обавезе тужена да јој за период од 01.04.2018. године до 31.03.2021. године исплати накнаду трошкова за исхрану у току рада у укупном износу од 93.758,94 динара, са законском затезном каматом на појединачне новчане износе наведене у том ставу изреке почев од означених датума па до исплате и на име регреса за коришћење годишњег одмора износ од 83.692,16 динара, са законском затезном каматом на појединачне новчане износе наведене у том ставу изреке почев од означених датума до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да накнади туженој парничне трошкове у износу од 70.000,00 динара у року од осам дана.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 5129/22 од 14.12.2022. године одбијена је жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П1 2036/2021 од 06.10.2022. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавила ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, посебна ревизија тужиље у овом спору није дозвољена.

Побијана другостепена пресуда заснована је на правилном тумачењу одредбе члана 4. став 2. и члана 8. Закона о платама у државним органима и јавним службама и одредби Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама да коефицијент за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама садржи додатак на име накнаде трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора, као и њиховог односа са чланом 118. Закона о раду и његовој супсидијерној примени у овом случају (члан 2). Одлука о тужбеном захтеву је у сагласности и са закључком Врховног касационог суда, усвојеним на седници Грађанског одељења од 05.07.2022. године, да запослени у јавним службама којима се плата исплаћује у висини минималне зараде остварују право на трошкове исхране у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора кроз коефицијент за обрачун њихових плате и одлукама ревизијског суда у истим чињенично-правним споровима о неоснованости њиховог захтева за исплату тих накнада, без обзира на то што им се исплаћује минимална зарада.

Из тих разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

О дозвољености ревизије у споровима о новчаним потраживањима из радног односа одлучује се применом члана 403. став 3. ЗПП, према вредности предмета спора побијаног дела. У овом спору вредност предмета спора побијаног дела износи 177.451,10 динара и очигледно је нижа од вредности која је по наведеној законској одредби меродавна за дозвољеност ревизије. Због тога је, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић